

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Έχουμε Πατέρα στοργικό, Πατέρα που είναι όλος έλεος» - Θεία Λειτουργία Αγίου Μάρκου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Καραβά ιερούργησε χθες Κυριακή 9 Φεβρουαρίου, Κυριακή του Ασώτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, όπου τέλεσε την Αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Ευαγγελιστού Μάρκου.

Στον Ναό τιμήθηκε και η μνήμη του Αγίου παιδομάρτυρος Ταρσιζίου, ο οποίος είναι προστάτης της νεότητας της Ενορίας, αναδεικνύοντας έτσι τη ζώσα σύνδεση της τοπικής μας Εκκλησίας με την αρχαία εκκλησιαστική παράδοση. Αξίζει να

σημειώσουμε ότι στο Ναό υπάρχει και κατακόμβη του Αγίου Ταρσιζίου.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, με αφορμή την είσοδο της Εκκλησίας μας στο Ιερό Τριώδιο και την ανάγνωση της Ευαγγελικής περικοπής της παραβολής του Ασώτου Υιού, «ή καλύτερα του Ελεήμονος Πατρός», όπως χαρακτηριστικά είπε ο Σεβασμιώτατος, επεσήμανε πως σκοπός είναι η Εκκλησία «να μας προεπρεπίσει για την είσοδό μας, την πνευματική μας προετοιμασία στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Για να αξιωθούμε να συσταυρωθούμε με τον Κύριό μας, να συνοδοιπορήσουμε μαζί Του “εις Ιεροσόλυμα”, να συνθάψουμε τον κακό εαυτό μας μέσα στον τάφο όπου ο Κύριος των απάντων έθεσε το Πανάγιο Σώμα Του, για να συναναστηθούμε μαζί Του και να συναγαλλόμεθα στο Φως της αιωνίου και ανεσπέρου νίκης κατά του θανάτου, του διαβόλου και της φθοράς».

«**Η παραβολή του Ασώτου Υιού** ή του Ελεήμονος Πατρός, όπως λέγεται, είναι ένας τόσο υπέροχος λόγος που αποδεικνύει το ήθος και το “είναι” του Παναγίου Θεού», πρόσθεσε και υπογραμμίζοντας πως «ο τρόπος υπάρξεως του Παναγίου Θεού είναι η αγάπη», σημείωσε ότι μέσα στο κείμενο της παραβολής «παρουσιάζεται εκτύπως η παφλάζουσα απερινόητος αγάπη του Παναγίου Θεού, ο οποίος δεν φείδεται ακόμη και του ιδίου Του Υιού για τη σωτηρία και την παλιγγενεσία των συμπάντων κόσμων».

Σημειώνοντας ότι το βαρύτερο αμάρτημα του νεότερου υιού δεν είναι απλώς η σπατάλη της περιουσίας, αλλά ο «μεταφυσικός φόνος» του πατέρα, δηλαδή η διακοπή της σχέσης, της κοινωνίας και της ενότητας με Εκείνον που είναι η πηγή της ζωής, τόνισε πως «αυτό είναι το μεγάλο έγκλημα κάθε ανθρώπου που διαπράττει με αναισχυντία και θρασύτητα απέναντι στον Δημιουργό της ζωής, τον Πανάγιο Θεό, ο οποίος μας προσφέρει τα πάντα, την ύπαρξη, τη σκέψη, τη νόηση, το συναίσθημα, την αυτεξούσια βούληση, την όλη μας πραγματικότητα». Και συνέχισε: «Γιατί ο κάθε ένας και η κάθε μία από εμάς με αυτή την ιταμότητα φέρεται όταν παίρνει τα δώρα που είναι η άφατη κληρονομία του Παναγίου Θεού στη ζωή μας, τα νοσφίζεται, τα κατακρατά, τα διαχειρίζεται με απρέπεια, με αυτό που λέμε αμαρτία. Θεωρεί ότι μπορεί αυτά τα δώρα του Θεού, που θα έπρεπε με απόλυτη τιμή και αγάπη να διακονεί, να τα ρίχνει στη λάσπη των παθών, να τα χωματοποιεί. Και φτάνει στο αίσχιστο σημείο να νομοθετεί ακόμη και την ανατροπή της ανθρώπινης φύσεως ως δήθεν έννομο αγαθό».

«**Όλη η τραγικότητα της αμαρτίας είναι μια επανάσταση κατά της παφλάζουσας αγάπης του Παναγίου Θεού.** Είναι μια τραγική απόρριψη της σχέσεως», συμπλήρωσε ο Σεβασμιώτατος, διερωτώμενος: «Αυτό δεν διαπράττουμε και εμείς;». «Έναν μεταφυσικό φόνο μέσα στις ψυχές μας γκρεμίζοντας αυτή τη σχέση κοινωνίας, αγάπης και ενότητος που φέρνει μόνο τη

Χάρη. Αυτό απελάμβανε ο νεότερος Υιός μέσα στο σπίτι του Πατέρα: την αγάπη, τη στοργή, τη θαλπωρή, τη σκέπη, την κοινωνία των προσώπων, το χάδι, την απόλυτη αποδοχή και αυτό έχασε στην ξένη γη, όπου εκεί έπεσε μέσα στους περισπασμούς των δαιμονικών συλλήψεων. Εκεί γκρέμισε τον εαυτόν του και έγινε χοιροβοσκός, δηλαδή έγινε υπηρέτης των παθών του και προσπαθούσε από τα χοϊκά πράγματα να αντλήσει αλήθεια και ζωή και το μόνο που συναντούσε ήταν η πείνα η πνευματική και ο θάνατος», ανέφερε.

Στη συνέχεια επισημαίνοντας πως το κεντρικό μήνυμα της παραβολής, αλλά και ολόκληρης της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι η επιστροφή και η **μετάνοια**, υπογράμμισε ότι η Εκκλησία, γνωρίζοντας την ανθρώπινη πτώση, καλεί κάθε άνθρωπο να μιμηθεί τον άσωτο υιό και να επιστρέψει στην τρυφερή αγκαλιά του Παναγίου Θεού. «Έχουμε Πατέρα στοργικό, Πατέρα που είναι όλος έλεος, όλος σπλάγχνα οικτιρμών. Οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός», σημείωσε, ενώ αναφερόμενος στον άσωτο υιό της παραβολής είπε πως «έχοντας τη διάθεση να ταπεινωθεί μπροστά στον πατέρα του βλέπει μια ανοιχτή αγκαλιά που πριν προλάβει να πει “Πάτερ ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου” τον έχει ήδη περισφίξει με την αγάπη Του και με την πατρική Του στοργή και συγγνώμη. Και όχι μόνον αυτό, αλλά τον αποκαθιστά στην προτέρα του ωραιότητα και καθαρότητα».

Ακολουθώντας, ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε και το παράδειγμα του Αγίου Παιδομάρτυρος Ταρσιζίου, του δεκαπεντάχρονου νέου «που θυσίασε τη ζωή του για να μη μianθούν τα Άχραντα Δώρα που μετέφερε για την κοινωνία των αδελφών των ελαχίστων. Είναι ένα ιερό πρότυπο για τους νέους ανθρώπους, κάθε εποχής, που αναζητούν την ομορφιά, την ευγένεια, στόχους. Που αναζητούν νόημα στη ζωή, που αναζητούν σκοπό και ύπαρξη», υπογράμμισε, χαρακτηρίζοντας «σοφή και εξαιρετή την πνευματική ποιμαντική προσπάθεια της ενορίας αυτής να αναδεικνύει το ιερό πρόσωπο του Αγίου Παιδομάρτυρος, ειδικότερα σήμερα, σε μια εποχή βαριάς παραβατικότητας των νέων ανθρώπων, οι οποίοι καθώς έχουν εμπλακεί μέσα στους λαβυρίνθους των μέσων δικτύωσης και επικοινωνίας, που χειμάζονται από παραφθορά και εγκληματικότητα διαστρέφουν το πρόσωπό τους. Είναι τραγικό νέοι άνθρωποι, στην πιο όμορφη περίοδο της ζωής τους να κατρακυλούν μέσα στα βάραθρα της αμαρτίας, του εγκλήματος, της αφιλαδελφίας, της αισχροτήτος και όλων των φοβερών παθών της ανθρώπινης αποκαραδοκίας».

«Ο Παιδομάρτυς Άγιος Ταρσίζιος είναι πραγματικά φωτοφόρο ορόσημο και ίνδαλμα κάθε αληθινού νέου και νέας, γιατί η κοινωνία του με τον Χριστό, τον αιώνιο φίλο των νέων, εγγυάται την πνευματική πρόοδο των νέων ανθρώπων και

την πνευματική ολοκληρία και την πνευματική τους αληθινή στοχοπροσήλωση στα ουσιώδη του βίου που κομίζουν την πραγματικότητα του αληθινού ανθρώπου», είπε ο Σεβασμιώτατος προτρέποντας παράλληλα τους γονείς και τους κηδεμόνες να έχουν «αυτή τη μεγάλη ευλογία να οδηγείτε τα παιδιά σας στον Κύριο της ζωής και να Του παραδίδετε το τιμόνι της υπάρξεώς τους με το προσωπικό σας παράδειγμα, με τον καλό σας λόγο, με την πολλή σας αγάπη.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην τιμή της μνήμης, από την τοπική μας Εκκλησία, των 383 Θεοφόρων Πατέρων της Αγίας Ογδός (Η΄) Οικουμενικής Συνόδου (Κωνσταντινούπολη, 880), εξυμνώντας το πρόσωπο του Μεγάλου Φωτίου, ο οποίος διετράνωσε την πίστη της Εκκλησίας στο Συνοδικό της Σύστημα Λειτουργίας και στα υπό των Θεοφόρων Πατέρων διακελευόμενα».

Επεσήμανε πως «είναι αληθώς Οικουμενική Σύνοδος, διότι αυτή η Σύνοδος του 880 είναι εκείνη η οποία διεκήρυξε την Οικουμενικότητα της Αγίας Εβδόμης (Ζ΄) Οικουμενικής Συνόδου του 787 κατά των Εικονομάχων που ανεστήλωσε τις Αγίες και Ιερές Εικόνες και είναι η Σύνοδος η οποία εξέδωσε Ιερούς Κανόνες και βέβαια στηλίτευσε την κακοδοξία της προσθέσεως εις το αμώμητον Σύμβολο της Πίστεως της αιρέσεως του Filioque (Φιλιόκβε), της δήθεν εκ του Υιού εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος. «Αυτή η Σύνοδος είχε όλα τα τυπικά και ουσιαστικά χαρακτηριστικά Οικουμενικής Συνόδου», πρόσθεσε.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε οι φωτοφόρες μνήμες του Αγίου Ταρσιζίου, των Θεοφόρων Πατέρων και του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου να πλημμυρίζουν την καρδιά και τη συνείδησή μας και να μας χαρίζουν συνεχή μετάνοια έως τέλους, υπενθυμίζοντας ότι «η μετάνοια είναι ο μόνος δρόμος, η μόνη υποποιός δύναμη για να μας ανεβάξει στη χαμένη μας αθωότητα και να μας ξαναπροσδίδει το αιώνιο μεγαλείο που ο Θεός μας χάρισε με τη δωρεά του “κατ’ εικόνα” και με τη δυνατότητα του “καθ’ ομοίωσιν”».

